

Kedves Testvérek!

Itt tartom a kezemben azt a kiadványt, amelyik a Reformáció 500 éves évfordulója alkalmából készült a csepeli gyülekezetéről a Pathmosz Alapítvány gondozásában. A mai és a holnapi napon az úrvacsoraosztáshoz kapcsolódóan kerülnek átadásra a füzetek. Jelzés értékűnek tartom, hogy pont Karácsonyra készült el a mű, lehetőséget adva a Pathmosz Alapítványnak arra, hogy ajándékot nyújthasson át a gyülekezet tagjainak, valamint azoknak, akik más gyülekezetekhez tartoznak vagy gyülekezeten kívüliek vagy más vallásúak, és a mai ünnepi istentiszteleten jelen vannak.

Az alapötlet az volt, hogy a vallásunk félévezredes múltját úgy tudnánk megünnepelni, ha számot adnánk magunknak, kortársainknak és az utódoknak arról, hogy miként éljük, éltük meg református vallásunkat, hitünket Csepelen, 2017-ben.

Ez év augusztusának első istentiszteletétől kezdődően két hónapon keresztül felhívást intéztünk a gyülekezetünk tagjaihoz azért, hogy válaszoljanak két kérdésre:

- 1. Mit jelent számomra a református vallás?**
- 2. Miért vagyok a Budapest-Csepel Központi Református Egyházközség gyülekezeti tagja?**

A gyülekezeti tagok kinyilatkoztatásai mellett be kívántunk számolni az egyházközség keretében működő csoportok, szerveződések életéről is.

A kiadvány 56 gyülekezeti tag válaszait tartalmazza, és teret kapott benne a mamakörőről, a Kékkereszt Csoportról, a Pathmosz Alapítványról szóló beszámoló is. Keretbe foglalja Kéri Tamás tiszteletes beköszöntője és a kötet szerkesztőjének, Magyary Ágnesnek az utószava. Helyet kapott benne az előző lelkipásztor Hantos Jenő rövid emlékezése a Csepelen töltött 25 évről. Úgy ítélem meg a kötetben található írások terjedelemtől, tartalomtól függetlenül kivétel nélkül, méltó módon szolgálják a kiadvány alapgondolatát.

A kiadványt böngészve érdekes válaszokra bukkanunk. Vannak, akik az élet értelmét keresve, az egyházak tanításait szedték sorba, és ezek értékelését követően jutottak el a református egyházhoz. Néhányan a korábbi lelkipásztor és segédlelkésze Hamar Julianna személyiségét emelték ki, mint azt a tényezőt, ami a jelenlegi gyülekezet melletti döntésre sarkallta őket. Az első generációs vagy több generációs kiesés után a vallásunkhoz visszatérő reformátusok mellett vannak néhányan, akik több emberöltőre, akár több száz évre tudják visszavezetni a református folytonosságot családjukban. Tehát az ő döntésük motivációjához ez a szempont is hozzájárult.

Markánsan jelen van a kiadványban a trianoni csapás is. A nyilatkozók körülbelül negyede - a gyülekezet tagjaihoz hasonlóan - Csonka-Magyarországon kívüli, erdélyiek és kárpátaljaiak. Nekünk, a békediktátummal az országból kizorítottoknak többet, mást jelentett a református egyház a nemzeti-kommunista diktatúra éveiben. Azon kevés helyek egyikét a családon és az iskolán kívül, ahol nem kellett idegenül beszélni, ahol egymással lehettünk. És a jó Isten is velünk volt. Nem csak a templomban. A kiadványbeli nyilatkozatokból kiderül, hogy a nyolcvanas évek végétől, a kilencvenes évek végéig sok erdélyinek és kárpátaljaiak lett ez a templom a vallása gyakorlásának új helye.

Ezúton szeretném megköszönni az összes nyilatkozó bizalmát, őszinteségét, azt, hogy vették a fáradságot és írtak, vagy nyilatkoztak magukról, ezáltal lehetővé téve a kiadvány megjelenését.

A kiadvány terjedelme nem érte el egy könyv oldalszámát, ezért az füzet alakban került kiadásra. A méret és a tartalommal kifejtetni kívánt hatás összevetésekor a mustármagos példázat jutott eszembe. Máté Evangéliuma 4. fejezetének 31-32 versei.

Az Isten országa olyan, mint a mustármag: mikor elvetik a földbe, kisebb minden magnál a földön, miután pedig elvetették, megnő és nagyobb lesz minden veteménynél, és olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az égi madarak.

Bízom benne, hogy a kiadványunk, mint egy életképes mustármag bizonyítja ország-világnak, hogy a csepeli központi református egyházköztség egy olyan közösség, amelyikkel számolni lehet egyházi és világi vezetőinknek a jövő építéséhez.

Kérem, forgassák érdeklődéssel, ajánlják olvasásra családtagjaiknak, barátaiknak, ismerőseiknek. A kiadvány tartalmát teljes egészében elérhetővé tesszük a pathmosz.hu és a refcsepel.hu honlapokon.

Mindenkinek békés és boldog karácsonyi ünnepeket kívánok, Isten kegyelmével.

Békesség Istentől!

Budapest, 2017. december 25.

dr. Némethi Zsolt

a Pathmosz Alapítvány kuratóriumi elnöke